

Psi jsou vždy středem pozornosti

DRAK ve škole

Asi je pravda, že takovýto titulek připomíná spíše nadpis z bulvárního časopisu, ale titulkem Rotvajler a stafordšírský bulteriér ve škole bychom si také moc nepomohli. Takže nebudeme čtenáře dlouho napínat a představíme jim oba psy.

Pětiletý rotvajler Drak od Jurečka a tříletá fena stafordšírského bulteriéra Nasun Denajwen se spolu sešli v jedné pražské škole. Drak má složenou nespočet zkoušek z výkonu, ale zde měl předvést i práci záchranářského psa. Oproti němu malá Nasunka má canisterapeutické testy a měla za úkol seznámit děti s tím, co to vlastně canisterapie je a k čemu je dobrá. Nutno konstatovat, že psi si hned padli do oka a Drak gentlemany strpěl, jak mu fena někdy až dotěrně projevovala svou přizeň.

V době, kdy se vymýšlejí různé sankce jak postihovat majitele psů a snížit tak počty úrazů dětí při manipulaci se psy či napadení psem, zvolila škola a její prozíraví pedagogové správnou cestu, a tou je prevence. Jak praví přísloví, je totiž pozdě plakat nad rozlitym mlékem. Prevence, prevence a zase prevence, toto slovo by se mělo skloňovat ve všech pádech. Zatímco v ostatních oborech, uveďme zde alespoň zdravotnictví (kouření) a dopravu (besip), se řadí prevence na jedno z předních míst a je jí poskytována celostátní podpora, ve vztahu ke zvířatům je důležitost prevence opomíjena a zabývají se jí v praxi pouze dobrovolnické organizace. Přitom jde-li všem v první řadě o děti, mělo by se začínat již ve velmi raném věku, v mateřských školkách. Samozřejmě nikdo nepochybně odpovídá majiteli za psa, ale právě tady je ten zapomený pes. Dle statistik se převážná většina úrazů dětí stane v rodinách, a tudíž potencionální pachatelé, na které dopadnou sankce, jsou rodiče či prarodiče dětí, to znamená jejich nejbližší. Tím je ovšem dítě postiženo prakticky

dvakrát. Ve škole založili chovatelský kroužek a spolupracují s několika organizacemi, které vodí do školy psy různých plemen. Děti se tak pod dozorem odborníků učí jak pečovat o psy. Zároveň poznávají různá plemena i rozdíly mezi nimi. Při naší první návštěvě jsme s sebou měli dvě feny, stafordšírskou bulteriérku a jednu malinkatou šicku vážící pouze 180 deka. Návštěva měla velký ohlas, ale hlavně chlapi projevíli přání, abychom příště přivedli pořádného velkého psa. A tady nastal malý zádrhel, kde vzít velkého, respekt vzbujujícího psa, přitom absolutně ovladatelného,

Drak čeká na svou odměnu

s vynikající povahou, kontaktního k dětem a navíc ochotného velmi úzce spolupracovat s dalším psem? To ale není zdaleka všechno. Tak jak spolupracují psi, musí se vzájemně doplňovat i psůvodi. Ono není zrovna jednoduché zaujmout pozornost 25 temperamentních dětí a udržet ji hodinu.

Rozhodli jsme se proto požádat naši dlouhou přítelkyni a výcvikářku paní I. Procházkovou o pomoc. Ukázalo se, že jsme vsadili na dobrou kartu. Při této činnosti je kromě perfektního psa nezbytně nutný i naprosto zodpovědný přístup jeho majitele. Zde neplatí přísloví, že chybovat je lidské, naopak jediná chyba by znamenala nenávratně poškozenou pověst plemene i zpochybnění canisterapie jako takové vůbec. Jak by pak mohla reagovat média, si netroufáme raději vůbec představit.

Psy se snažíme ve škole vždy prezentovat pro děti srozumitelnou zábavnou formou, volíme hry, soutěže i vyprávění. Po příchodu do školy se s dětmi nejprve uvítáme a představíme jim psy. Pak si s nimi povídáme o jednotlivých plemenech, jejich povahách i historii a při tom si opakujeme všichni společně základní pravidla jak se chovat ke psům všeobecně. Vycházíme z toho, že opakování je matka moudrosti. Dětem pokládáme jednoduché otázky, ve kterých je prakticky již obsažena odpověď, a ony nám sborem odpovídají. Tím předcházíme ostychu jednotlivých dětí a vyvoláváme v nich zdravou soutěživost. Pak si oba psi práci rozdělí. Drak předvádí poslušnost na povel, později jen na pokyny. V tu dobu je v učebně ticho jako v kostele. To je při temperamentu dětí něco naprosto výjimečného. Zato po skončení prvních ukázek výcviku sklídí Drak bouřlivý aplaus. Děti jsou z rotvajlera přímo nadšeni a otázky na paní výcvikářku jen prší. Mezitímco Drak cvičí, děti si fenu Nasunku jen hladí a mazlí se s ní. Následně se psi v práci vystřídají, mazlit se nechá Drak a děti si zkusí s Nasunkou správnou chůzi u nohy, prohlédnou jí zuby, uši i oči a tak se učí šetrné manipulaci se psem. Některé si zkoušejí fenu postavit i do výstavního postoje. Jejich zájem je spontánní a fena sama, což je pro toto plemeno typické, kontakt s dětmi aktivně vyhledává. Pak ovšem přijdou disciplíny, na které se děti nejvíce těší, a to je aport, vyhledávání a polohování. Každé z dětí chce hodit Drakovi míček a pak ho odměnit piškotem. Drak okamžitě registruje, že tady na odměny nebudou skoupí, a náležitě si to užívá. Běhá jak o závod a rád se nechá dětmi krmit. Také při vyhledávání je Drak jednička, jen jeho panička musí hlídat děti, aby se všechny postupně vystřídaly, některé se jí však snaží uprosit, aby se mohly schovat ještě jednou, a ona jim pochopitelně vyhoví. Drak je prostě miláček a děti se chlubí, jak si zacvícily s rotvajlerem. Ke konci prezentace se snažíme děti trochu zklidnit. Na řadu přijde opět canisterapie a Nasunka předvádí polohování. Ležet s fenou na koberci, hladit ji a tulit se k ní je dětem příjemné. Fena přizeň dětí přijímá nadšeně. Ne nadarmo se tomuto plemeni v Anglii přezdívá baby dog. Hodina uteče jako voda a my si na závěr s dětmi znovu společně opakujeme, jak se mají chovat ke psům, k těm cizím i těm vlastním miláčkům doma.

J. J. Volšičký